

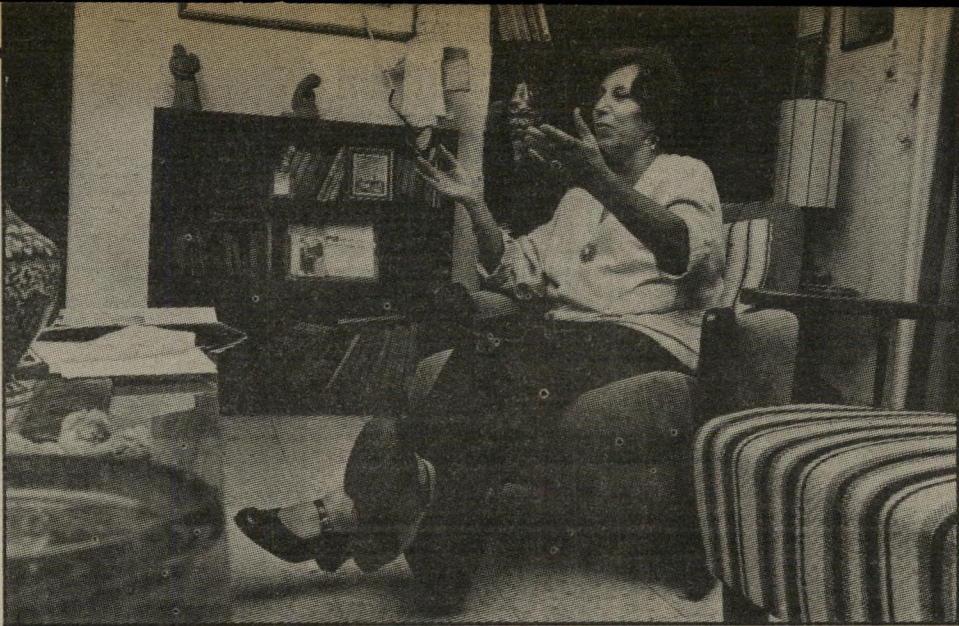
אבל שרון גם הוכיח שהוא יכול להרים את כל הליכוד. הי מתווכים והמיכתבים עברו בין לישבת ראשי-הממשלה וחזותי השיקמים, בין פרס ובנינו.

המשבר גימד את יצחק שמיר, שלא היתה לו ברירה אלא לרקוד לפי חלילו של שרון, להגן עליו ולהימנע מכל מילה של ביקורת עליו.

עלייתו של שרון לכס המנד היותו של חרות והליכוד אינה עוד אלא שאלה של זמן.

ש ימעון פרס? איך יצא הוא מכל העניין? האם ניצח?

כן ולא, כן ולא. הוא עמד על שלו. הוא קיבל התני צלות משרון הנוראי. הוא השיג הבהרות והבהרות של הבהרות. הוא נראה, בשלב מסוים, בתפקיד הבלתי-רגיל של איש קשוח ונוקשה, המוכן לכל. אך הרושם שנשאר עם ירידת המסך הוא הפוך. הוא יותר, מיכתבי-פיטורין לא שוגר. במישור האישי הוא נראה שוב כעסקן המחפש נוסחות-פשרה. כי מישור הפוליטי הוא נראה כמנהיג ש-

בדירת המריבה יושבת הזמות או"ם על מות אמה. "אהובה של אמי הוא איש עשיר ומבוסס", היא טוענת, "ואין לו בעיות כלכליות."

לפני סו ימים נפטרה העברי. בש ש גדולה עם אביה ערב מותה התלקח

טית נראית היום מכוערת וקטנונית, לעומת פרשת האהבה המופלאה שנייה הל זוגי-קשישים, **סיסרה אוהלה הלוי:** בנובמבר 1970, כשאמא היתה בת 75, היא פגשה בירושלים את מרדכי גילאון, אלמן ואב לשתי בנות וכן. בין אמא וגילאון נרקם סיפור-אהבה, שהיה מלווה בחיזורים כסיגנון קלאסי, כפי שהיה רווח לפני 50 שנה. הוא העתיר עליה בקבוקי יין ופרחים, הם היו מרכיב לרקוד וולסים ולצחוק, עשו

המדינתה עני ביתה שוב לאה דגנית

טיול-אהבה לפאריס, ונסעו אף לבקר אותי בניו-יורק.

מרדכי כבר לגור עם אמא, והם היו קוראים ביחד את פושקין ברוסית. אמא ציירה והיתה מאושרת, וגילאון היה מתבונן במישחקי-כדורגל, שהיו אהובים עליו.

לפני שנה וחצי אמא היתה צריכה ללכת לעורר-דין לסדר משהו. כשלא חזרה הביתה, יצא גילאון לחפש אותה בניידת של המישטרה. מאוחר בלילה גילה אותה בחדר-מימון של בית-חולים.

זה בזה, ועברו לגור ביחד בדירתה של דגנית כרחוב מאפו בתל-אביב. בתה של דגנית, אוהלה הלוי, גרה היום בדירה זו, שבה חי הווג הקשיש במשך שש שנים וחצי. עכשיו סיימה אוהלה לשבת שיבעה על מות אמה. מרדכי גילאון מאושפו במוסד סיעודי, אוהלה ניסתה להסתיר פרשה של מאבק מישפטי שניהלה בימיה האחרון נים של דגנית, מאבק שבו ניסתה להוציא מהבית את גילאון הישיש, שכל מה שרצה היה להישאר בבית שבו חי עם אהובתו. הרראמה המישפטי

העברי. מאבק מישפטי מכוער סיים את הרראמה הרומאנטית שבה כיכבה בערוב ימיה, דראמה שהיתה יכולה להיות נושא למחזה רוסי מרגש.

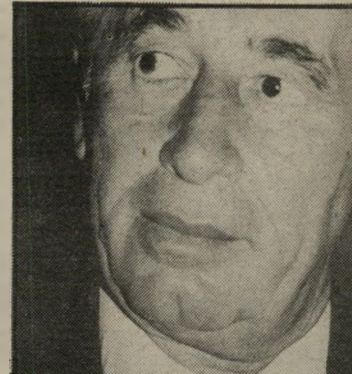
חיזור קלאסי

כ ל העיר דיברה על הרומאן של מרדכי גלאון ולאה דגנית, שי הכירו זה את זה לפני שש שנים. אחרי ששניהם עברו את גיל ה-70, והתאהבו

ה רומאים המודאגים התרוצצו ומסניב לאלונקה, שעליה שכב האיש בן ה-80. הם איבחנו אצלו התקף-לב קשה, ועסקו בהצלת חייו של האיש, שפרשת אהבתו בערוב ימיו ריתקה את חוגי הנוהמה בארץ.

מרדכי גילאון, ששכב נטול-הכרה על האלונקה, לא ידע כי באותו בוקר עצמו נפטרה אהובתו — השחקנית לאה דגנית, כשנה הי-8 לחייה.

לאה דגנית היתה אחת השחקניות החשובות ביותר בתולדות התיאטרון

פרס כן ולא, כן ולא

פריץ המנצח האמיתי

שרון רק שאלה של זמן

טעה בהערכת-הכוחות ונאלץ לסגת. אם ניצח, היה זה ניצחון נר סח פירוס. עוד ניצחון אחר כזה...

א ך כל מה שיישאר מכל הפרשה הזאת הוא, כסופו של דבר, הרגי שה כללית של תיסכול. היתה מהומה על רוב מאומה. רבו על שום דבר, וזה הסתיים בלא-כלום. מה שנותר הוא ריח מסויים של הנטרשים.

הבת היחידה של לאה, אור הלה הלוי, אשתו לשעבר של השחקן שייקה אופיר.

ביקור אחרון בניו-יורק לפני שנה וחצי. גם בערוב ימיה התלבשה באלגנטיות, ונראתה ממש כרוזנת.

לפני המחלה אשר גרמה לה לשיי תוק חלקי עסקה דגי נית בציור ואף ערכה כמה תערוכות מוצלחות.